

**EU-overvågning
Hess-marcherne
Sammenrend i Odense**

Foreningen Demos blev stiftet i 1979 med det formål at videreføre de politiske erfaringer, som vi fik i arbejdet med de Danske Vietnam-komiteer og i forlaget Demos, der blev stiftet i 1969.

Vi arbejder på et socialistisk og anti-imperialistisk grundlag, og er uden fast tilknytning til nogen af de eksisterende grupper på venstrefløjen. Vi bruger foreningen til at bekæmpe højrekræfterne og samarbejder med andre grupper om at ændre samfundet i socialistisk retning.

Vil du være med i Foreningen Demos, kan du altid henvende dig på torsdage mellem kl. 15.00 og 20.00 i vores butik, som ligger ved Skt. Hans Torv på Nørrebro.

Adressen er:

Demosbutikken
Elmegade 27, kld.
2200 København N

Dette Nyhedsbrev udgives af Foreningen Demos.

Demos Nyhedsbrev udkommer ca. 4 gange om året. Det udkommer uregelmæssigt – det tager lang tid at færdiggøre enkeltnumrene, og vi udkommer, når vi har rigeligt med stof. Enkeltnumre, også tidligere numre, kan købes for 5-35 kr. i butikken – eller de kan bestilles på vores giro. Husk at lægge porto på.

Abonnement kan kun tegnes for en periode ad gangen. Det koster 120 kr. pr. år for enkeltpersoner og 270 kr. for institutioner. Tegner du abonnement midt i perioden, vil du få tilsendt numrene fra og med periodens start. Det er lidt besværligt for dig, men vi kan ikke bruge så meget tid på administration.

Husk navn og adresse på giroblanketten:

Gironummer: 5 686164
ISSN 1395-2854

Demos Nyhedsbrev redigeres af en gruppe.

Ansvarlig overfor presseloven for dette nummer: Erik Jensen.

Fotografier: **DOK-foto** (hvor intet andet er angivet).

Layout: Mediesyndikatet Monsun
Redaktionen afsluttet: 21. september 2001

Indhold:

Leder: side 3

EU vil overvåge anti-kapitalister: side 5

Gøteborg: Set fra den anden side: side 5

Sammenrend i Odense II: side 7

En Årshushistorie: side 10

DNSB: side 11

Blood & Honour Scandinavia: side 12

Hess-march i Tyskland: side 17

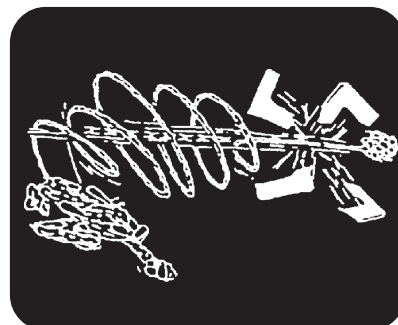
**Forbudte tyske nazi-organisationer:
side 18**

Norge: side 19

Optøjerne i Bradford: side 22

Forsidefotos:

*Politiet i Göteborg
praktiserer „ro og orden“.
Tre blev skudt og
adskillige udsat for anden
overdreven
magtanvendelse.*

LEDER

Dette nummer af Nyhedsbrevet var i store træk færdigt, da attentaterne mod World Trade Center og Pentagon fandt sted i USA. Den oprindelige leder handlede om racisme-året, og de manglende tiltag. Men den blev lige som overflødiggjort i første omgang. Attentaterne overskyggede alt, og vi vil også udtrykke vor medfølelse med ofre og pårørende.

De formodede bagmænd søges i små muslimsk-fundamentalistiske kredse. Vores holdning til denne strømning fremgår klart af tidligere artikler i dette blad. Ligeledes skal der ikke herske tvivl om vor holdning til terror.

Vi er imod enhver form for terror, der vender sig mod civilbefolkningen. Både i form af de nylige fly-attentater, etniske udrensninger eller den statslige bombe-terrorisme vi har set eksempler på i årtier.

Når dette er skrevet, har vi nogle yderligere kommentarer til situationen, specielt hvad terrorhandlingerne politisk kan og vil blive brugt til, hvis vi skal dømme efter den fremherskende retorik.

Foreningen Demos er oprindelig udsprunget af en stærk solidaritetsbevægelse med Vietnam under USA's krig mod dette land og dets befolkning. Krigen kostede godt tre millioner vietnamesere og ca. 53.000 amerikanske soldater livet.

Vi har også senere deltaget i flere former for solidaritetsarbejde. Solidaritetsbevægelserne med undertrykte folkeslag er centrale for os, lige som vore venner blandt flygtninge, der har søgt ly her i landet, er det. Forfølgerne har været katolske generaler i Chile, protestantiske boere i Sydafrika, mosaiske bosættere i De besatte Områder og deres israelske beskyttere, præstestyret i Teheran eller et sekulariseret militærstyre i Tyrkiet. Undertrykkelse er ikke knyttet til én religion, og undertrykkere findes blandt de fleste folkeslag og religioner.

Solidaritets- og hjælpearbejde står nu i fare for at blive kriminaliseret i jagten

på terrorens støtter. Modstandsbevægelser bliver ofte stemplet som terrorgrupper af deres modstandere. Støtten til dem – eller til humanitært arbejde – er tidligere søgt forbudt eller vanskeliggjort i Danmark.

Faren er størst for dem, der ikke er statsfinansierede – og dermed statsafhængige – NGO'ere.

Vi mindes, da Jens Otto Krag's socialdemokratiske regering i 60'erne forbød den såkaldte to-fløjede og betingelsesløse indsamling, til Nordvietnam og til Sydvietnams Nationale Befrielsesfront (på Giro 16 16).

Regeringen ophævede dog forbudet da stemningen skiftede på grund af USA's fremfærd. Godt hjulpet på vej af ulovlige indsamlingsaktioner, hvor ledende DSU'ere og Frit Forum folk deltog og blev anholdte.

Siden dengang er terrrorspøgelset med jævne mellemrum dukket op i den politiske debat. Ikke sådan tilfældigt, men ofte lanceret af politi og efterretnings-tjeneste, fulgt op af højrefløjen. Politiof efterretnings-tjeneste er gået i gang med "at ryste træet", dvs. med opsøge meddelere og kilder, og finde nye sådanne.

Om der også vil blive brugt agenter ("infiltratorer", penetranter) vil tiden op til topmødet i København formentlig vise.

Pladsen her er for kort til at nævne de mange tidligere episoder. Interesse-rede henvises til vor udgivelse "De hemmelige Tjenester", der gennemgår en række tilfælde.

Filosoffen Ole Thyssen skrev for nylig:

Bag terroren står formentlig mennesker, som er afmægtige og desperate. Bag de desperate mennesker står en fattigdom, som ikke ser ud til at have nogen ende. Den er den rigtige fjende, og det er den, man burde hævne sig på ved at kræve den tilintetgjort.

Den broget sammensatte anti-globaliseringsbevægelse er de senere år vokset stærkt på dette hovedkrav. Den rummer nogle militante grupper, der i mediedækningen og debatten slås sammen og benævnes "autonome" eller "Den sorte Blok". På den anden side findes den mere eller mindre

"pæne" Attac-strømning. Og mellem dem ligger en tredje strømning, der er mere aktionsorienteret og stærkere anti-kapitalistisk end Attac, men ikke har samme opfattelse af "modstand" som "Den sorte Blok".

Denne strømning står for en ikke-voldelig civil masse-ulydighed som de vellykkede aktioner i Seattle er de bedste eksempler på.

Ved de sidste store manifestationer – Göteborg og Genoa – ser det ud til at myndighederne, og specielt politi- og efterretningsledelserne, har valgt en konfrontationskurs, der skal fremprovokere uroligheder og hærværk. Her ved kriminaliseres dele af bevægelsen, der samtidig splittes (se interview inde i bladet).

Anti-globaliserings aktionerne har allerede medført optrapning af det internationale politi- og efterretnings-samarbejde (se artikel inde i bladet). Med terroraktionerne i USA som argument vil denne udvikling blive mere intens.

Samtidig – og i forlængelse heraf – bliver de samme begivenheder brugt til at underminere Danmarks EU-forbehold på de retlige og forsvarsmæssige områder.

Taberne fra sidste EU-afstemning vil benytte situationen til at få forbeholdene ophævet – med påskud i nødvendigheden af øgede anti-terror foranstaltninger. Måske skulle fortalene herfor sætte sig lidt bedre ind i hvad der allerede findes af samarbejde på den front.

Og ikke mindst hvad det er blevet brugt til siden 1960'erne. De kunne passende undersøge, om oplysninger om danske statsborgere via dette samarbejde er kanaliseret til Israel, Tyrkiet, Junta-styret i Grækenland eller til Italien under "spændingens år".

Det yderste højre

Nyhedsbrevet er også et anti-racistisk organ. Derfor må vi også kommentere reaktionerne på det yderste højre.

Vi er selv rimeligt a-religiøse i vor forening og dens omegn. Men religionsvalg – eller mangel på samme – er en menneskeret, og diskrimination bl.a. på grund af religiøs overbevisning er teoretisk forbudt.

Men højrefløjens reaktioner var gan-

ske forudsigelige. Felttoget mod islam og muslimer fortsættes med øget kraft. Vel at mærke som sædvanlig mod alle muslimer, og alle retninger inden for islam. De opfattes som onde helheder, der er ingen plads til differenser og nuancer.

For år siden udpegede Pia Kjærsgaard muslimer og islam som fjenden. Denne holdning havde dengang en lang tradition i Fremskridtpartiet, hendes daværende parti.

Partistifter Mogens Glistrup begyndte felttoget allerede i 1979-80. Og Pia Kjærsgaard fortsatte med at fremføre disse holdninger under Glistrups lange udelukkelse af Fremskridtspartiet. F.eks. udtalte hun i et radiointerview (P-3, 5-9-1994):

Speaker: *Når jeg siger et ord, fortæller du hvilke associationer du får, når du hører ordet: Muslimer.*

Pia Kjærsgaard: *Der er for mange af dem . . . De vil føre krig mod Danmark.*

Speaker: *Hvad siger du? Hvad vil de?*

Pia Kjærsgaard: *De vil føre hellig krig mod Danmark!*

Linien blev taget med over i det i 1995 nystiftede Dansk Folkeparti, og er fortsat her til i dag. På partiets landsmøde i weekenden 15.-16. september udnyttede Mogens Camre terrorhandlingerne i USA til følgende udfald:

Alle Vestens lande er infiltreret af muslimerne – nogle af dem taler pænt til os, mens de venter på at blive mange nok til at få os fjernet.

Det vi står over for, er ikke blot en kortvarig militær operation. Det drejer sig om at drive denne ondskabens ideologi ud af den vestlige civilisation. Aldrig skal islam få plads i vore lande.

På et efterfølgende pressemøde bekræftede både Kristian Thulesen Dahl og Pia Kjærsgaard, at Europa-parlamentarikerens Camres ord var udtryk for Dansk Folkepartis politik.

Synspunkterne med at skære alle muslimer over en kam, og at samtlige udgør trusler, deles af en række mindre partier, lister og grupper ude på højrefløj. Hvilket kan illustreres inde i bladet i artiklen om Sammenrendet i Odense.

Disse synspunkter vil uden tvivl blive fremført med styrke under de kommende valgkampe op til kommunevalget i november og det kommende folketingsvalg.

Hvilket heldigvis kan give problemer for de kræfter, der vil støtte sig på Dansk Folkepartis mandater i kommunalbestyrelserne og ved den kommende regeringsdannelse.

Den anti-racistiske bevægelse skal både dæmme op for det yderste højres populistiske propaganda, og søge politisk at isolere Dansk Folkeparti.

Det må blive uacceptabelt at støtte sig politisk på dem, der fremfører disse budskaber.

I weekenden efter attentaterne i USA holdt Dansk Folkeparti sit årsmøde i Vejle.

De små 600 forsamlede repræsenterede partiets 6.200 medlemmer.

De tragiske begivenheder i USA prægede årsmødet og blev groft udnyttet i partiets anti-muslimske felttog.

Muslimer blev betegnet som "en slags femtekolonne", "sikkerhedsrisiko" og "potentielle terrorister".

Udfaldende fra Kenneth Kristensen og Michael Rex medførte en anmeldelse for overtrædelse af racismeparagraffen. Men det sker der erfaringsmæssigt sikkert ikke så meget ved.

Vi bringer her et par yderligere citater:

"For den islamiske politisk-religiøse bevægelse handler det om verdensherredømmet. Det kan de ikke opnå med militære midler, men de prøver at opnå det ved at oversvømme verden med mennesker".

Pia Kjærsgaard, partileder

"Islam er ikke en religion i traditionel forstand, men en terrororganisation, der prøver at opnå verdensherredømme ved vold".

Michael Rex, folketingskandidat og sekretariatsmedarbejder på Christiansborg

„At man i Danmark ikke må tale rent ud af posen – kalde en spade for en spade – kalde en såkaldt ung anden-generationsindvandrer for det han er, nemlig en afstumpet afviger. Faktum er, at flertallet af disse unge arabere er forbydere, der med deres voldsforherligelse og intense had har videreført de traditioner, som familiefædre har bibragt dem".

Kenneth Kristensen, formand for Dansk Folkeparti Ungdom

De muslimer, der jubledede i tirsdags, skal sendes hjem – og det er ikke på en returbillet.

Kristian Thulesen Dahl, gruppeformand

EU vil overvåge anti-kapitalister

Efter urolighederne i Gøteborg og Genova skærper EUs regeringer overvågningen af den spraglede bevægelse mod globaliseringen. Schengen-samarbejdet bliver et centralt redskab i registreringen.

Larmen fra de massive demonstrationer mod EU-topmødet i Gøteborg og G8-mødet i Genova, hvor hundreder tusinder var på gaden, havde ikke lagt sig, da EUs indenrigs- og justitsministre mødtes i slutningen af august. Men i stedet for at imødekomme bevægelsernes krav om en mere lige fordeling af jordens goder, reagerede ministrene med at skærpe overvågningen og give politi og efterretningstjenester yderligere beføjelser.

Et forslag fra den tyske udenrigsminister Otto Schilly om at skabe et fælles europæisk „uro-politi“ til at bekæmpe uroligheder under fremtidige topmøder kunne ikke samle den nødvendige opbakning - bl.a. fordi den danske regering sagde nej.

Men til gengæld blev der givet grønt lys til en række nye tiltag.

Uden historisk sidestykke

Udover at give friere hænder til politi og efterretningsvæsen skal samarbejdet mellem EU-landenes politi styrkes. I følge den britiske avis The Independent planlægger EU-landene nye samarbejdsformer „for at kortlægge anti-kapitalistiske demonstranter i Europa“.

Tanken er at skærpe og koordinere overvågningen af demonstranter og bevægelser for at identificere og opspore potentielle uromagere.

- „De nye tiltag rydder vejen for at demonstranter som rejser mellem EU-landene vil blive udsat for overvågning i en grad, som savner historisk sidestykke“, skrev Independent.

De nye tiltag kan opdeles i fire punkter:

- Der skal oprettes permanente centraler i alle EU-lande, som skal samle, analysere og udveksle information om „anti-kapitalistiske demonstranter“.

- Der skal nedsættes en særlig gruppe af højtstående politifolk før hvert topmøde - suppleret med politifolk fra de lande, der er kendt for at huse de såkaldte „risikogrupper“.

- EU-landene skal benytte „politi eller efterretningstjenestemænd“ til at „kortlægge personer eller grupper, som kan komme til at udgøre en trussel mod offentlig orden og sikkerhed“.

- Der skal nedsættes en specialenhed af politichefer til at organisere „målrettet træning“ i forhold til voldelige protester.

EUs fælles politistyrke, Europol, vil sandsynligvis komme til at spille en vigtig rolle i at føre tiltagene ud i livet. Europol skal kunne operere uafhængigt af de nationale grænser og opbygge fælles europæiske registre over forskellige personoplysninger. Europol, der blev operativt 1. juli 1999, er en integreret del af Schengen-samarbejdet.

Databaserne Schengen Information System (SIS) og Sirene gør det muligt at sende billeder, fingeraftryk og personoplysninger rundt mellem landene i EU.

Gøteborg:

Set fra den anden side

Debatten er gået højt ovenpå EU-topmødet i Gøteborg - både på venstrefløjen og i den danske offentlighed. Politikere, presse og politi har haft travlt med at fordømme demonstranterne over en bred kam.

Demos Nyhedsbrev har talt med Marie, som var med i Gøteborg, men aldrig nåede frem til demonstrationerne.

- Jeg tog til Gøteborg for at demonstrere mod EU og globaliseringen. Det lyder så fint, men det dækker i mit hovede bare over, at meget få mennesker ejer meget store rigdomme, mens folk andre steder sulter eller lever i dyb fattigdom - en udvikling som styrkes af globaliseringen.

Ordene er Maries. En ung kvinde fra Nørrebro, der i en årrække har været aktiv i arbejdet mod racisme og nazisme i København.

Marie kom aldrig til at deltage i nogen af store folkelige manifestationer mod EU og ulighederne i verden, som fore-

gik under EU-topmødet i Gøteborg i juni. For hende endte turen i et svensk isolationsfængsel - inden demonstrationerne overhovedet kom i gang.

I dag har det svenske politi trukket alle deres anklager tilbage. Marie er ikke blevet tiltalt for noget - og venter nu på at føre erstatningssag for de mange dages uberettiget fængsel.

Politiets fjendebillede

- Når jeg i dag skal se tilbage på, hvad der skete i Sverige, så vil sige, at der var tale om et ubehageligt samspil mellem politi, medier og politikere, som ønsker at knuse bevægelsen mod globalisering, siger Marie.

- Politiet valgte lige starten en taktik, der gik ud på at skabe konfrontationer. De stormede Hvitfeldska Gymnasium, der var tilholdssted for mange demonstranter inden demonstrationerne og beslagde en masse udstyr, som skulle have været brugt til ikke-voldelige aktioner. Folk havde ikke

længere noget sted at overnatte og der blev uddelt knippelsuppe i store portioner. Dermed var de med til at lægge en meget aggressiv stemning allerede inden topmødet startede.

Politiet har opbygget et billede af os, der demonstrerede som „autonome ballademagere“, der ikke har krav på at blive behandlet som mennesker. Når de tæsker løs på folk, laver ransagninger, holder folk tilbage eller nægter dem indrejse ved de godt, at det vil skabe ballade.

Men gik demonstranterne så ikke bare i politiets opsatte fælde?

Det kan man sige. Og det ville da være rart, hvis alle bare var superdisciplinerede. Men i ophidsede situationer er der altid nogen, der bliver provokeret og reagerer - hvilket er forståeligt.

„En hemmelig guerillahær“

Heller ikke pressen får pæne ord med på vejen, når Marie kigger tilbage på begivenhederne i Gøteborg. Flere danske aktivister blev hængt ud, som ter-

rorister, ballademagere og voldspsykopater i de op-
hedede reportager under topmødet.

- Men aviserne skrev ikke ret meget om, da politi-
ets anklager faldt fra hinanden. Under hele forlø-
bet har de anholdte været afskåret fra at give deres
version af forløbet, mens politiets talsmænd er ble-
vet interviewet til hele verdenspressen. Og de dan-
ske journalister åd det hele råt, mener Marie.

- Dansk presse har været endnu værre end den
svenske. I danske aviser har de offentliggjort navne
og bopæl på nogen af de anholdte. Pressen havde
held til at skabe en stemning, der minder om den
der herskede i Danmark efter urolighederne 18. maj
1993, hvor ingen kunne sige et kritisk ord om poli-
tiets indsats eller forsvarer retssikkerheden uden
straks at blive lagt for had.

- I BT blev vores forberedelse af en ikke-volds stra-
tegi op til topmødet beskrevet med overskriften
„Autonome opruster til krig“. Og DRs Jens
Nauntofte omtalte os som „en hemmelig guerilla-
hær“. Journalisterne har helt klart haft nogle ideer
om, hvad vi er for nogle, og så presser de bare folk
ned i det billede, hvad enten det er rigtigt eller ej.

Demonstrationsretten truet

Marie mener, at journalisternes fokus på vold og
ballade har haft uheldige konsekvenser. Der er ikke
blevet fortalt meget om årsagerne til, at folk de-
monstrerer og Marie frygter, at retten til at demon-
strere er blevet bragt i fare.

- Medierne fokuserede entydigt på de små grupper
af unge, der blev provokeret ud i konfrontationer
med politiet. Men der var altså også de største anti-
kapitalistiske demonstrationer i Sveriges historie.
Det fik bare ingen omtale - men det er pressens
skyld og ikke de militante demonstranternes.

- I Genova, hvor G8-landene holdt deres topmøde i
sommer, blev store dele af byen spæret af for de-
monstranterne. Folk blev presset langt væk fra top-
mødet, og det er et stort problem. Demonstrationer
har jo kun effekt, hvis de holdes i nærheden af
topmøderne, hvor pressen og politikerne er.

Marie mener absolut ikke, at man kan kalde
Gøteborg-topmødet for en fiasko, og hun er helt
sikker på, at der også fremover vil kunne samles
mange demonstranter, når EU-toppen mødes - f.eks.
i København 2002:

- Dels var der jo supermange mennesker i Sverige,
og der kom endnu flere i Genova. Efter Genova gik
det også op for mange mennesker, at demonstran-
terne ikke bare er en flok vilde autonome, men fak-
tisk tæller hundredetusinde. Og de tv-billeder, der
gik verden rundt, viste klart, at politiet ikke op-
trådte som blide lam.

*Demos Nyhedsbrev vil i fremtidige numre beskæf-
tige sig med anti-globaliseringsbevægelserne,
deres aktioner og demonstrationer, samt myndig-
hedernes modforholdsregler. I næste nummer ser
vi på begivenhederne i Genova i sommer.*

Fortroppen af mini-demonstrationen

Starten af demonstrationen, med Alex Ahrendtsen i spidsen. Han er folketingskandidat for Dansk Folkeparti, og var ved begge demonstrationer demonstrationsleder.

Poul Vinther Jensen, næstformand i Den Danske Forening og Alex Ahrendtsen.

Peter Neerup Buhl fra Den Danske Forenings styrelse på opklaringsarbejde.

Clausen Bjerg ved afslutningen bebudede, at på trods af det ringe fremmøde, så havde No-kay fået så mange henvendelser, at der "var lagt et nyt fundament til en stærk og massiv folkebevægelse". Men en folkebevægelse skabes ikke, den opstår. Og langt stærkere kræfter har indflydelsen på det, der måtte være af en fremmedfjendsk folkebevægelse i Danmark end No-kay.

No-kay og deres lille sammenrend er som bekendt ikke alene om at repræsentere en af de tarveligste måder at drive politik på:

At appellere til nogle af samfundets hårdt pressede grupper med social demagogi, for at sætte dem op mod andre hårdt pressede grupper, hvis kendemærker er en anden hudfarve, en anden baggrund og - for en dels vedkommende - en anden religion.

Både vold mod kvinder i almindelighed og voldtægt i særdeleshed er seriøse problemer. Men det er forvidende for både forståelse og indsats at gøre det til en udelukkende muslimsk specialitet der nærmest er styret af Koranens og troens bud.

Og at stemple hele befolkningsgrupper fordi de også rummer små grupper af utilpassede unge, hvis adfærd selvfølgelig skal forkastes og ændres.

Det er godt, at både indvandrerorganisationer og muslimske, religiøse kredse er gået ind i både debat og handling

Det hele smager af, at modstandere af den førte flygtninge- og indvandrerpolitik er parate til at bruge ethvert beskidt tricks i deres argumentation for at råbe det store befolkningsflertal op.

Det er disse partier og store - og især mindre - grupper, der i de kommende valgkampe vil søge at optrappe situationen - „på den almindelige danskers vegne“.

Lyspunktet er, at det store flertal af danskere bliver mere og mere positive over for flygtninge og indvandrere. På trods af de forenede hadegruppers mudderkastning.

Alex Ahrendtsen og Åse Clausen Bjerg stopper en af Århusfolkene ved blokaden.

...og så fik aggressionerne afløb med en arisk hilsen.

Fra mødet i Kongens Have.

Alex Ahrendtsen siger farvel til Århusfolkene.

Mellem de to Odense-demonstrationer besøgte Åse Clausen Bjerg Dansk Folkepartis grundlovsmøde i Assens.

Som gæstetaler angreb hun både "Islams kvindeundertrykkende livssyn" og den danske kvindebevægelse, der havde gemt sig bag "tørklæder og halal gryder hjemme i køkkenerne og havde glemt alt om kvindeundertrykkelse".

Pia Kjærsgaard kvitterede for støtten, og udtalte til BT (6.6.2001):

"Jeg har stor respekt for hendes holdninger og det engagement, hun lægger i sagen.

Som kvinde forstår jeg heller ikke, hvor de gamle rødstrømper er henne i hele debatten om muslimernes kvindesyn. De er totalt ligeglade".

En Årshistorie

Et par af Århusfolkene fra Odense demonstrationen er gamle kendinge. De deltog i det tæskehold, der flere gange dukkede op i forbindelse med Den Danske Forenings møder på Cykelbanen i Århus i foråret 1996 og truede dem, der demonstrerede mod Den Danske Forening.

Tæskeholdet ankommer til cykelbanen i Århus 16.4.96.
Foto: Frede Farmand

...og kort tid efter var holdet på kanten af en voldelig konfrontation med demonstranterne. Men politiet gik i mellem, og holdet forsvandt ind til mødet. Foto Frede Farmand

Odense 18.8.2001

Odense 18.8.2001

Odense 18.8.2001

Hess-march

DNSB har haft en vis tradition for Hess-marcher hvert år i august. Krigsforbryderen Rudolf Hess døde i fængslet den 17. august 1987. Han var den sidste af de gamle nazi-ledere fra Hitlertiden, og derfor genstand for nazisternes kult-tilbedelse.

Hvert år fra 1988 har der været - eller forsøgt afholdt - Hess-marcher flere steder. I begyndelsen deltog de danske nazister i DNSB i de tyske marcher, men de blev forbudte og umuliggjorte

Så fra 1995 arrangerede DNSB på vegne af tyske nazister en international Hess-march i Danmark. Det skete også i samarbejde med svenske og norske nazister. Den første march afholdtes i Roskilde i 1995. I 1996 arrangerede svenske nazister en lignende march i Trollhättan. I 1997 og 1998 var det igen DNSBs tur, i henholdsvis Køge og Greve. I 1999 kom nazisterne ikke uden for indhegningen i Greve, og i år 2000 forsøgte de at snige sig til at lave en uanmeldt march i Nordsjælland.

DNSB

Men dansk politi hindrede de svenske nazisters indrejse over Helsingør, og DNSB havde ikke mandskab til at gennemføre marchen alene.

Det hele endte med at tolv nazister tog en kortvarig og upåagtet spadseretur i Borup.

Hess-marcherne har været den rene nedtur for DNSB, fordi færre og færre danske nazister deltog. De sidste to år har det været konkurrenterne i Blood & Honour, der har gennemført Hess-marcher i Danmark. Sidste år i Helsingør og i år i Hillerød (se artikel senere).

I år forsøgte DNSB end ikke at gennemføre hverken march eller spadseretur: De afholdt en mindre mindeaften i huset i Greve lørdag den 18. august. Samtidig fejrede de, at DNSB-lederen Jonni Hansen var løsladt kort tid før. Han havde da afsonet 2/3 af sin straf på 1½ års fængsel som han fik for sin påkørsel af en række demonstranter.

Han begyndte afsoningen den 11. november 2000, men da havde han allerede siddet varetægtsfængslet i længere tid i begyndelsen af året, hvilket blev modregnet i selve straffen.

Der var sparsomt med udenlandske gæster. Der var dog nogle svenskere fra Nationalsocialistisk Front, NSF, med Hans Himmler Petersson og Andreas Olofsson i spidsen.

Himmler er sikkerheds-ansvarlig (SoS-chef) i NSF. Han tilhørte i mange år Blood & Honour-fløjen og er nær ven med en række af lederne. Andreas Olofsson er lokal NSF-leder i Klippan. Byen, der ligger lidt uden for Helsingborg, er også hovedsædet for en berøgt B&H-gruppe.

Landsledelsen for NSF støtter principielt DNSB i striden med Blood & Honour. Men NSF'ere har i årevis samarbejdet med Blood & Honour-folk, og der er stadig lokale kontakter mellem grupperne. Mange NSF'ere - også fra landsledelsen - deltog derfor i begravelsen af B&H-lederen Marcel Schilfs i februar i år.

Hans Himmler Petersson til Marcel Schilfs begravelse.

Andreas Olofsson (forrest tv) deltog ligeledes i begravelsen. Til højre for ham den nazistiske veteran, Gösta Bergqvist.

Nørresundby

Det tidligere nazi-hus på Skansen er nu solgt. Den gamle nazist Gunnar Gram havde testamenteret sin ejendom og formue til en underafdeling af DNSB.

Men det underkendte landsretten i foråret, og den amerikanske arving, Edith Craig, en halvsøster til afdøde

Gunnar Gram, satte huset til salg. Det er nu solgt til en tømrermester, der købte det miserable hus for små 900.000 kr. Tømrermesteren vil indrette lejligheder i huset og er nu i gang med en større renovering.

Beboergruppen på Skansen, der i mere end to år aktionerede mod

DNSBs tilstedeværelse, var i foråret med til at danne Skansen mod Nazisme. Dette nordjyske netværk har nu fået over 250 medlemmer og har afholdt sit første arrangement i Ålborg.

Det kan kontaktes via SID-Nørresundby, J. Berthelsensvej 36, 9400 Nørresundby.

Blood & Honour Scandinavia

Vi skrev sidste gang om B&H i nr. 64 af Nyhedsbrevet. I det følgende vil vi prøve at skitsere udviklingen siden B&H-lederen Marcel Schilfs begravelse i februar i år.

Mindekoncert

Efter begravelsen skulle den afdøde mindes ved et par nazi-koncerter. Den ene fandt sted i Fruering Forsamlingshus ved Skanderborg den 3. marts. Den anden i England et stykke tid efter.

Forsamlingshuset var på vanlig vis lejet under falsk navn og formål, et påstået surprise party for en 30-årig fødselar.

Over hundrede B&H-folk fra Danmark, Sverige og Tyskland skulle have deltaget i koncerten, og have drukket rigeligt med gravøl. Ved et-tiden om natten forlod de fleste deltagere stedet, og så begyndte løjterne senere på natten, hen på morgenen.

Forsamlingshuset blev nærmest raseret, inventar og ruder blev knuste mm. Da udlejeren dukkede op næste formiddag vurderede han skaderne til omkring 250.000 kr. Hærværksfolkene havde brugt en række landbrugsredskaber til formålet, og da en nabo så nogle af dem løbe rundt med redskaberne uden for huset blev politiet

alarmeret. De kom hurtigt, men flere nazister undslap. Men det lykkedes politiet at pågribe fem af dem. Det drejer sig om en 37-årig fra Borup, en 18- og en 21-årig fra Højbjerg, en 24-årig fra Århus C., samt en 24-årig fra Hvid-

White Pride. Koncerten hyldede Schilf, som den mand der i sit korte liv havde skabt så meget – i White Pride og revolutionens navn. Et af de optrædende bands tilegnede sangen "Terrormachine" til "den faldne" Marcel Schilf.

ovre. De bedyrede alle deres uskyld, og blev løsladte søndag aften. Koncerten i England fandt sted i Coventry-området og tiltrak mang B&H-folk. Det var de britiske grene af B&H og Combat 18, der arrangerede koncerten. De udenlandske B&H-gæster kom fra Danmark, Sverige, Norge og Tyskland. Endvidere deltog en del Århus-folk fra hooligan-gruppen

En del af teksten lyder:

White men stick together, we must fight our fight.

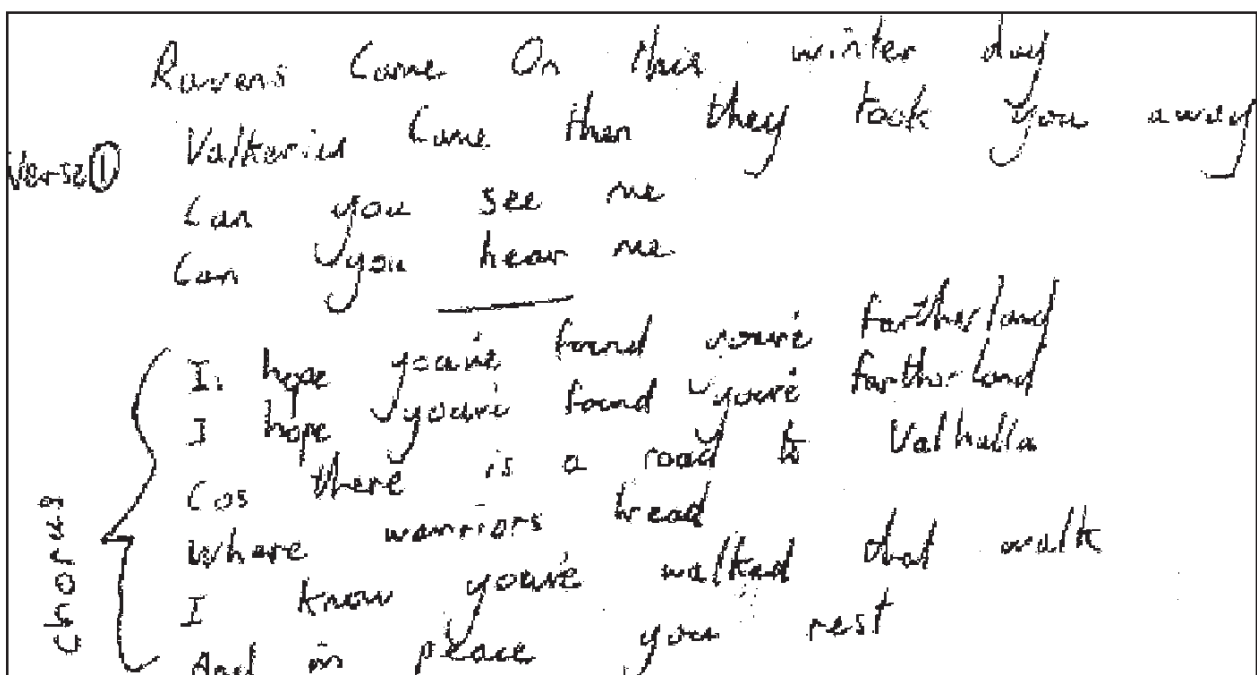
Stick to your guns in the dark of the night.

Fight against the fucking traitors scum.

Fight for Combat 18!

Terrormachine C 18!

Hail Combat 18!

Et udsnit fra efterladte eksemplarer af mindesangen.

En ny B&H-leder og et selvmord

Marcel Schilf var en ildsjæl i Blood & Honour, men nu skulle han have en efterfølger.

Et flertal af inderkredsen pegede til sidst på en yngre tysker fra Berlin, Ronald Schröder.

Han havde i startfasen af bevægelsen boet og arbejdet i Helsingborg i et par år før han vendte tilbage til Berlin og det lokale B&H-miljø dér.

Men kåringen var ikke enstemmig. Den kendte og berygtede Pierre Ljunggren, B&H-leder fra Klippan, var ikke tilfreds. Han havde selv håbet på at blive Schilfs efterfølger.

Han havde et vist ry i nazi-kredse fordi han som 16-årig var blevet dømt for mordet på Gerard Gbeye, en sort indvandrer fra Elfenbenskysten.

Han blev myrdet af Ljunggren og

medhjælpere i Klippan i 1995. Mange i B&H følte, at Ljunggrens fortid var for belastende til et lederskab.

I foråret begik Pierre Ljunggren så selvmord. Han skød sig selv ihjel med et afsavet haglgevær på en gade midt i Klippan – for øjnene af chokerede tilskuere.

Ved begravelsen i begyndelsen af maj måned blev man lidt klogere på hans familiebaggrund.

Hans far er en mange gange dømt kriminel, der under bevogtning blev fulgt til begravelsen.

Hans lillesøster, My Ljunggren, førtes ligeledes til begravelsen af tre vagter. Hun er også med i B&H-Klippan, og nu afsoner hun en fængselsdom på et år og ti måneder for at have hugget en kniv i en indvandrer.

My Ljunggren ved Marcel Schilfs begravelse.

Ronald Schröder, ny B&H-leder

Pierre Ljunggren bærer det svenske flag foran kisten ved Marcel Schilfs begravelse.

Hess-march i Hillerød

Omkring 75 nazister fra Blood & Honour Scandinavia gennemførte lørdag den 3. august en kortvarig og uvarslet Hess-march i den nord-sjællandske by Hillerød. Det var en kopi af marchen i Helsingør lørdag den 29. juli sidste år.

Fortroppen på ca. ti personer demonstrerede marchens internationale, nazistiske karakter: Foruden to hagekorsfaner bar gruppen to danske flag, to svenske, et finsk og det historiske tyske flag fra Kejsertiden, som tyske nazister bruger. (Hagekorset må ikke bruges dér, og nazisterne anerkender ikke

den nuværende tyske republik og dens officielle flag). Bag flagene bar tre unge kvinder et Rudolf Hess-banner. (Fotos herunder).

Og så fulgte en broget skare, hvor nogle bar de sædvanlige skjolde og et bredt sortiment af uniformer. Det lokale politi dukkede hurtigt op til den

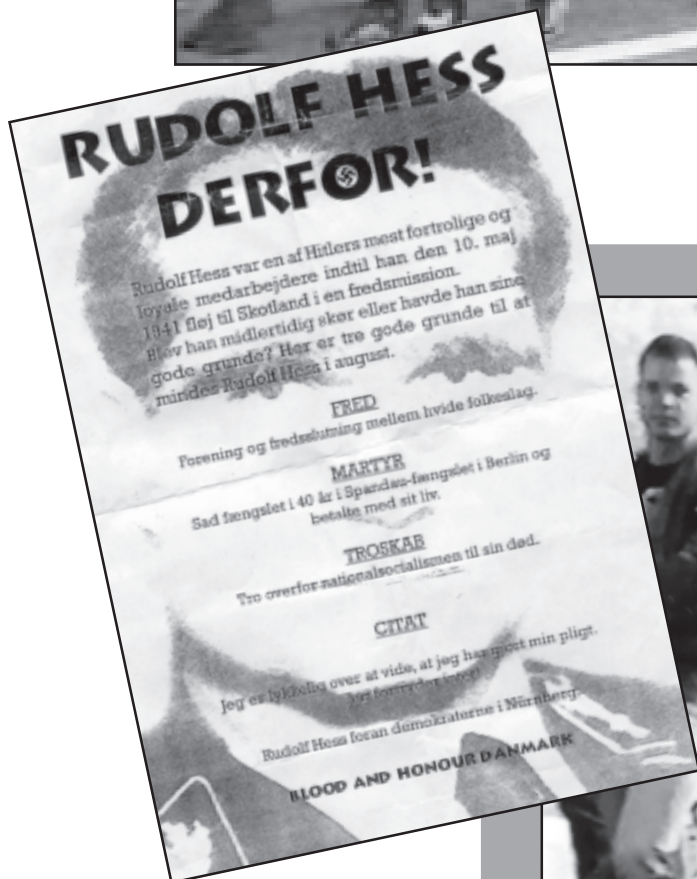
uanmeldte march, og fik forstærkning fra København. Politiet tillod en kort march i bymidten, hvor betjentene lavede mandsopdækning på begge sider af demonstrationen. Men de forbød et efterfølgende møde, der skulle have været afholdt på „Posen“ ved Slotssøen. Det var her at DNSB-nazi-

sterne med diverse forstærkninger overtog Den Danske Forenings grundlovmøde i 1995, og afholdt et møde med en efterfølgende kort march. Naziarrangementet dengang var dobbelt så stort som det i år. Men dengang var nazi-bevægelsen heller ikke splittet i en DNSB- og en B&H-fløj.

I 1995 havde politiet bestilt et særtog, som de gennede nazisterne op i før det kørte til Greve. I år fulgte politiet i stedet nazisterne hen til deres parkerede biler ved jernbanestationen, og lod dem køre bort. Dog var to-tre nazister blevet anholdt. De havde undervejs ikke rettet sig efter politiets anvisninger.

Hess-march i Hillerød.

En af de nuværende B&H-ledere under nazi-mødet den 5. juni 1995. Videoprintet er fra øjeblikket før han gik til angreb på TV-fotografen og ødelagde kameraets mikrofon. De to personer bagved var med i det daværende Dansk National Front, DNF. Frontfiguren og ham til venstre deltog også i Marcel Schils begravelse.

B&H Denmark til Glistrup-møde

Ifølge Ekstrabladet (14.9.01) deltog en gruppe folk fra Blood & Honour Denmark i et Glistrup valgmøde den foregående aften i Medborgerhuset i Ahlefeldtsgade i det indre København. Politiet havde været betænkelige ved nærheden til Nørrebro og var mødt talstærkt op.

Men der var ingen nævneværdige episoder – demonstrationer eller lignende – i forbindelse med mødet.

Inde i salen sad der omkring 10-15 unge B&H-folk, bl.a. fra B&H's gruppe på Amager. Til avisen forklarede de, at de var kommet fore at beskytte Glistrup. Under mødet støttede de Glistrups anti-islamiske udfald, og søgte at supplere med anti-semitiske udsagn. Videre fortæller avisen:

”Det er tydeligvis ikke første gang, at Glistrup-inderkredsen og Blood & Honour-folkene møder hinanden.

I en pause i Glistrup-mødet ser jeg nazi-gruppens fører – en skaldet ung herre – omfavne flere af Glistrups aldrende klakører.

Og efter mødet giver de fleste Blood & Honour-bodyguards hånd til Glistrup”.

Ekstrabladet har ganske ret i sin formodning. I hvert fald fra 1993 har der været kontakt med det miljø, hvoraf Blood & Honour udspringer, og så Glistrup og nogle fra hans inderkreds. Vi henviser her til Den Danske Forenings grundlovs-møder i Hillerød i 1993 og '94.

Her var Glistrup hovedtaler, og en række nazi-skins var body-guards for ham. I 1993 var B&H's nylig afdøde leder, Marcel Schilf, personligt til stede.

Og i 1994 samledes gruppen efter mødet til fest i og uden for hans daværende bolig i Birkerød. Flere andre fra dengang er i dag tilknyttet Blood & Honour.

Slagsmål ved Nationalmuseet

Fredag eftermiddag, dagen før marchen, havde der været et sammenstød mellem fire tilrejste nazister og nogle af deres modstandere.

Det kom til slagsmål ved Nationalmuseet midt i København. Fire blev anholdt, mens modparten nåede at komme væk før politiet kom. Tre af de

anholdte var nazister, to belgiere og en dansker.

To af dem måtte hospitalsbehandles. Det var gået hårdest ud over det danske B&H-medlem.

Meget tyder på at den fjerde anholdte var uskyldig. Det var en newzealænder i fyrrerne, der havde hjulpet en af de sårede nazister.

Han havde fundet den sårede et stykke fra gerningsstedet, uvidende om hvad der var sket, da han var på vej hjem. Det vil sige, at det tilsyneladende lykkedes en af de fire nazister at undslippe.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Blood & Honour Scandinavia har hjulpet til med at oprette en B&H-gruppe i det nordlige Belgien, i Flandern (se udskrift herunder).

Baldersgade

Politiets centrale vagtleder Børge Niemann sagde i følge BT (4.8.01) om slagsmålet:

„En teori er, at sammenstødet kan være hævn for overfaldet i Baldersgade“.

Natten til torsdag den 2. august var tre maskerede mænd nemlig trængt ind i det kendte kollektiv i Baldersgade på Nørrebro i København, og bankede løs på tre unge mænd med slagvåben. De smadrede også et TV og en computer. Politiet står fortsat på bar bund i denne sag, og de overfaldne vil ikke udelukke, at det kan være andre kræfter, der står bag overfaldet.

Frifindelse i Århus

I nummer 64 af Nyhedsbrevet skrev vi om en dom, afsagt af retten i Århus. En AGF-fan i 20'erne blev idømt 5.000 kr. i bøde for at have truet en farvet fodboldspiller på livet.

Han havde i forvejen både dom for vold og bøder for ballade ved fodboldkampe. Den dømte ankede dommen til Vestre Landsret, der i begyndelsen af august frikendte ham.

Fordi de fremsatte trusler efter rettens mening ikke var egnet til at fremkalde frygt. Ved retten i Århus var han i forvejen frifundet for at have fremsat strafbare racistiske udtalelser, fordi episoden foregik i Silkeborg-spillernes bus.

Den afgørelse støttede landsretten.

Vi undrede os dengang over afgørelsen, og efter den dobbelte frifindelse ved landsretten undrer vi os dobbelt.

BLOOD AND HONOUR FLANDERS

We are proud to inform you the Blood & Honour had its birth in Flanders! Our e-mail address is flanders_bh@webtel.com we invite all Blood & Honour comrades to get in contact.

We would like to thank Blood & Honour Scandinavia for their support and believing in us.

B&H Flanders

P.O. Box 44

9200 Grembergen

Flanders, Belgium

Blood & Honour i Flandern takker Blood & Honour Scandinavia for "deres støtte og tro på os". Udskrift fra internettet, marts 2001

Hess-march i Tyskland

For første gang efter 10 års forbud fandt der i Tyskland atter en demonstration sted til minde om Hitler-stedfortræderen og nazi-krigsforbryderen Rudolf Hess. Hans dødsdag blev mindet den 18. august i Wunsiedel i Bayern. Over 1000 nazister fra hele Tyskland deltog i demonstrationen, som var blevet anmeldt af den kendte nazist fra Hamborg, advokaten Jürgen Rieger og tilladt af den bayerske forvaltningsdomstol i München.

Antifascistiske kredse havde ellers dømt Hess-marcherne for værende udgået af det nazistiske aktionsrepertoire. Højdepunkterne havde

Hess-demonstrationerne i midten af 90'erne, hvor nazisterne kunne samle op mod 2000 tilhængere fra ind- og udland. I de senere år blev det imidlertid sværere og sværere at gennemføre marcherne.

Men i år så billedet anderledes ud. Allerede i god tid var der over internettet blevet gjort reklame for demonstrationen i Wunsiedel. Sandsynligheden for at demonstrationen ville blive tilladt var stor, idet der i den senere tid i Tyskland har været flere domme, som har givet nazister ret til at marchere.

Allerede flere timer før marchens offi-

cielle starttidspunkt kl. 15 indtraf de første nazister ved det planlagte mødested. Faner blev udrullet og billeder af Rudolf Hess holdt i vejret. I løbet af nogle timer havde næsten 1000 nazister indfundet sig deriblandt Tysklands nazispidser så som allerede nævnte Jürgen Rieger, Christian Worch, Thomas "Steiner" Wulff, Peter Borchert, Thorsten Bärtel, Christian Hehl, Jens Pühse fra NPD, Oliver Schweigert, Dieter Riefling, Bernd Stehmann og ikke at forglemme den gammelkendte Friedhelm Busse, der holdt tale. De fleste af ovennævnte nazister har gode kontakter til DNSB og har ved flere lejligheder deltaget i Hess-marcher og andre nazi-aktiviteter her i landet.

NPD's ungdomsorganisation JN går i takt sammen med "Freie Kameradschaften".
Foto: Rechte Rand.

Friedhelm Busse, veteranen blandt nazisterne. Foto: Rechte Rand.

Black-Metal fans deltager i Hess-marchen.
Foto: Rechte Rand.

Forbudte tyske nazi-organisationer

I et gammelt nummer af Nyhedsbrevet (nr. 28-29, marts 1994) bragte vi en liste over forbudte tyske nazi-organisationer i perioden november 1992 til september 1993.

Siden da er der kommet flere forbud, så vi bringer her en opdateret liste.

27. november 1992

Nationalistische Front, NF

Dem, der forsøgte at undvige til Kværs.

10. december 1992

Deutsche Alternative, DA

21. december 1992

Deutsche Kameradschaftsbund

22. december 1992

Nationale Offensive, NO

11. juni 1993

Nationaler Block

14. juli 1993

Heimattreue Vereinigung Deutschlands

2. september 1993

Freundeskreis Freiheit für Deutschland

10. november 1994

Wiking Jugend

DNSB-partner i 80'erne

24. februar 1995

Nationale Liste, NL

DNSB-partner i 90'erne til nu.

24. februar 1995

Freiheitliche Deutsche Arbeiterpartei, FAP

DNSB-partner fra 80'erne til nu.

5. maj 1995

Direkte Aktion/Mitteldeutschland

30. juli 1996

Skinheads Allgäu

15. august 1997

Kameradschaft Oberhavel

11. februar 1998

Heide Heim e.V.

11. august 2000

Blood & Honour, B&H

Grupper her var i kontakt med B&H Scandinavia.

14. september 2000

White Youth

De tyske myndigheder arbejder for tiden på at få Nationaldemokratische Partei Deutschlands, NPD, forbudt. Forløbet har taget lang tid, fordi det er juridisk sværere at forbyde et indtil nu lovligt vælgerparti. Kravet om forbud begrundes med, at mange nazister fra forbudte grupper har fundet husly i NPD, og fordi partiet har et stort følgeskab af voldelige skinheads.

Manfred Roeder atter dømt

Den 72-årige gammelnazist Manfred Roeder har ved landsretten i Rostock fået en dom på 2 år og 3 måneders ubetinget fængsel for i en tale ved et NPD-partimøde i 1998 at have hetzet mod andre befolkningsgrupper.

Dommeren begrundede domsafgørelsen med, at Roeder var "en fanatisk højre-ekstremist og åndelig brandstifter".

Roeder har flere domme bag sig, og skal snart ved retten i Frankfurt am Main stå til regnskab for fornærmelse af staten.

I april 2000 havde Roeder sendt et åbent brev til alle medlemmer af Forbundsagen, hvor han på grund af den førte asylopolitik havde beskyldt dem for "folkemord på deres eget kød og blod" og for "judaisering af vores folk".

Højreekstremisten Manfred Roeder

Norge

Nedtur uden ende

Den norske nazibevægelses fald og nærmest totale sammenbrud vil heldigvis stort set ingen ende tage. Efter det usædvanlig feje drab på den 15-årige Benjamin Hermansen har nazisterne knapt kunnet mønstre noget andet end druk og opløsningstilstande, især i Oslo og omegn. På syd- og vestkysten af Norge eksisterer der dog fortsat et lidt mere aktivt nazi-miljø omkring de unge Boot Boys-medlemmer Kim Hugo Hansen og Mikkel Vetvik. Begge er for nylig blevet dømt til fængselsstraf for overfald og vold mod asylansøgere i Kristiansand, og fandt det derefter mest behageligt at flytte til Bergen. Der har de allieret sig med den mildt sagt ustabile psykopat Ingolf Øvretveit.

Denne Øvretveit er for nylig idømt 15 måneders fængselsstraf for et væbnet røveri mod en taxachauffør og for „trusler under særlig skærpene omstændigheder“ efter at han hældte benzin udover trapperne ind til den antifascistiske café Kafaen i Bergen. Den opsigtsvækkende nazitrio Hansen, Vetvik og Øvretveit vandrede for nylig frit omkring på Fremskridtspartiets valgarrangement på et torv i Bergen, mens Carl I Hagen holdt tale, og fotograferede unge aktionerende antiracistere. Dog formåede de ikke at udgøre nogen trussel mod antiracisterne, som fik vist deres kraftige afsky mod den farligere racisme klædt i pæne jakkesæt og med komfortabel plads i Stortinget.

Den mere parlamentarisk orienterede del af norsk højre-ekstremisme har det heldigvis ikke for let ved Stortingsvalget. De racister som blev ekskluderet fra Fremskridtspartiet under Carl I Hagens store udrensninger, formåede ikke at skabe den store opmærksomhed om „indvandringsproblemerne“ før valget.

Selv Carl I Hagen er bare en skygge af sig selv, og hans mest racistiske kumpaner er pålagt mundkurv. Manden som skulle skabe en parallel til Pia Kjærsgaards succes i Danmark, Odd-

bjørn Jonstad med hans Norsk Folkeparti, har ikke opnået andet end at splitte det racistiske højre endnu mere. Rigtig nok opstiller han i al beskedenhed som førstekandidat i alle Norges 19 amter, men dette er mere af mangel på nogen at fylde valglisterne med, end opbakning fra selv de mest ivrige racister.

Valget i Norge blev en stærk fremgang for højrekræfterne i det norske parlamentet, og da særlig for det konservative parti Høyre, men valget blev et totalt nederlag for de racistiske grupper omkring Norsk Folkeparti og de som blev ekskluderet fra Fremskridtspartiet i fjor.

Boot Boys Oslo

Boot Boys i Oslo er desto mere usynlig for tiden, og har meget få udgifter til deres medlemstræf, da de har omtrent alle deres centrale medlemmer forvaret i fængsel. Nicolay Kvisler og Joe Erling Jahr sidder varetægtsfængslet og risikerer 21 års fængsel for drabet på Benjamin Hermansen, mens Werner Holm og Terje Sjølie sidder bag murene for et usædvanlig klodset bankrøveri i Halden.

Oslo Boot Boys har fortsat lavet nogle propaganda-forsøg på internet for at skabe en illusion af aktivitet, men cyberspace er nu engang ikke virkeligheden.

Et af deres helt store luftslotte har været det de kalder Club 22 (22 står for BB i det nazistiske kodesprog, som her altså ikke betyder Brigitte Bardot, men det stærkt racistiske Boot Boys). Club 22 skal ifølge statutterne skaffe den nazistiske bevægelse i Oslo et hus og samlingssted.

Medlemsafgiften for „aktive“ er sat til hele 1500 kroner pr. person, noget som har gjort at ikke engang initiativtagerne er medlemmer!

Ifølge dem selv har „flere af os siddet inde for at skaffe penge til bevægelsen, således er 1500 kroner ikke et stort offer for de fleste folk.“ Men det blev nu ikke til nogen penge til bevægelsen, da Holm og Sjølie røvede en bank, kørte over grænsen til Sverige og opførte sig så mistænkelige, at de blev stoppet af den første politibil de mødte. En logisk konsekvens af, at de fleste ledende Støvle-gutter nu sidder i fængsel, er vel Boot Boys nazistiske fangegruppe med det ulækre navn Gleipne. „Man skal ikke glemme kammeraterne

som sidder inde“, hedder det i statutterne, men spliden blandt skinskallerne bliver endnu synligere, når de udelader Nicolay Kvisler og andre centrale personer fra deres „Hall of Fame“-liste over nazistiske fanger.

Kvisler er stærkt hadet nu, efter at han forsøger at redde sit eget skind ved at stikke Joe Erling Jahr, tage afstand fra sin fortid og fortælle det han ved om andre nazister.

„Viking“-pengopkrævere

Andre nazister har forsøgt at skabe sig karrierer som pengeopkrævere. Den nazistiske våbentyv og tidligere Viking-medlem Tommy Tangen fra Hønefoss var længe fast leverandør til den forhenværende Vikingleder og nuværende medicin-studerende Eirik Solheim.

Tangen og nogle venner skulle i sommers inddrive noget gæld fra en yngre mand fra Hønefoss, men i sin iver presede de hans bil af vejen, således at manden blev dræbt.

Det kommer der kun fængsel ud af, og ikke mange penge til de pæne arbejdsgivere.

Eirik Solheim har nok langt bedre fremtidsudsigter fra sit medicin-studie på universitetet i Oslo, end for de unge mennesker han havde ophøjet sig til leder for. Næsten uden undtagelse slider disse nu med enorme problemer, og har nok med sig selv, uden at kunne lege herrefolk.

Eirik Solheim troede for et stykke tid siden, at han nu var så borgerligt etableret at han kunne gå til en koncert, hvor han vidste at der ville komme antiracistiske Sharp-skins.

Men alt er ikke glemt, så doktor Solheim endte op som et så svinsk medicinsk eksperiment, at det kunne have vakt dr. Mengeles interesse.

Vigrid

En som også står foran et fængselsophold, men fortsat er rablende sindssyg ude i fri dressur er den store leder for Vigrid, Tore Wilhelm Tvedt, den norske vicevært for William Pierces halv-religiøse nazi-bevægelse National Alliance.

Tvedts Vigrid-gruppe har først og fremmest psykiatrisk interesse, men har underligt nok fungeret som fødsels-hjælp for en række voldelige nazi-grupper, Bootboys Oslo inkluderet. Desværre blev Tvedts førermyte ikke

mindre af at den norske TV-avis gav ham fri adgang til mikrofon og kamera, i troen på at de havde lavet et scoop omkring „den hemmelige nazi-leder“. Tore W. Tvedt er omtrent en lige så hemmelig nazileder som Jonni Hansen er det i Danmark.

Tv-indslaget fik Tvedts storhedsvanvid til at tage fuldstændig overhånd, således taler han nu dagligt til „det norske folk“ fra sin web-side. Her gives der odinist-råd til norske mænd og opskrifter på marcipankage med bringebær og krokan „For damerne“, og nye medlemmer døbes ind i sekten med vand og røgelse af ypperstepræsten Tvedt.

Tv-opmærksomheden vakte omsider også politiets interesse, som foretog razzia

hjemme hos den Store Vigrid, og sigtede ham for spredning af racistisk materiale. En anden, som meget modvilligt blev trukket ind i denne sag, var den gamle Boot Boys-leder Ole Krogstad. Han havde også razzia i sit hjem, og der blev der beslaglagt tusindvis af CD-er med nazimusik, og ikke mindst flere hundrede tusind kroner, som Krogstad ikke kunne gøre rede for overfor skattemyndighederne.

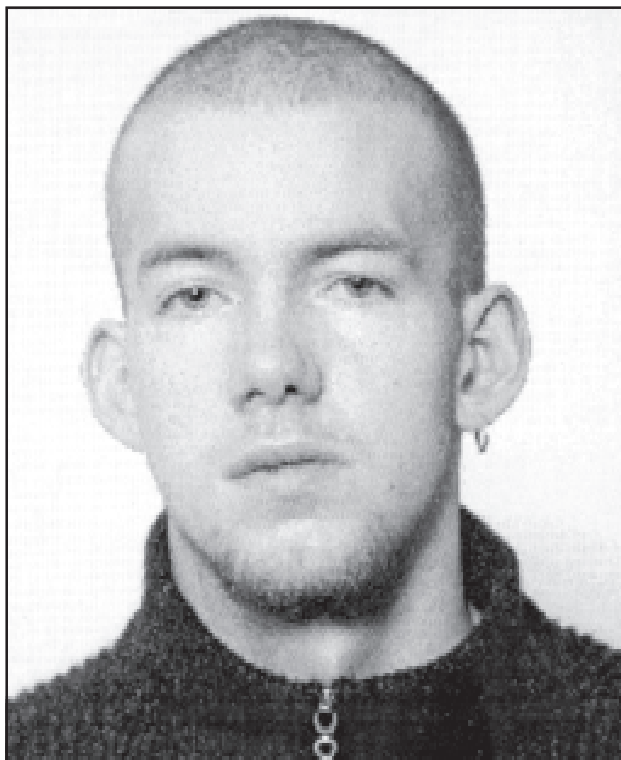
Det nødvendige offer

I vinters demonstrerede over 40.000 mennesker i Oslo mod det racistiske drab på Benjamin, over 1.000 mennesker ved Norges ambassade i København og tilsvarende manifestationer rundt omkring i verden.

Alle var vi optaget af at dette ikke må ske igen, men derefter er der ikke sket så meget andet. Det racistiske klima i det øvrige samfund er der fortsat, selv om Boot Boys-generationens nazister langt hen ad vejen er gået ned.

Det bitreste er at drabet på Benjamin kunne være undgået, fordi det var så forudsigeligt! Kun én måned tidligere var Jahr, Kvisler og det samme slæng Boot Boys'ere involveret i et tilsvarende alvorligt knivstik-overfald på en anden ung sort mand.

Antiracistere lavede en demonstration på stedet og advarede mod at noget alvorligere kunne ske når som helst, men politiet opfattede det hele som et

Joe Erling Jahr

„bande“-opgør, fordi de mente at have set offeret sammen med „bande-relaterede“ personer tidligere!

Selv da Benjamin lå død på gaden, snakkede politiet i begyndelsen om at dette måske var et bandeopgør og mistænkte Benjamin for at have noget med narkotika at gøre, han var jo sort.

Dette viser, hvor blind man er blevet gjort af antagelsen om eksistensen af gadebander.

Og det viser at den antifascistiske kamp må foregå på et meget bredt, antiracistisk grundlag.

Vi kan ikke være tilfredse med kun at stoppe nazisterne, så længe racismen har et lige så koldt greb om det skandinaviske samfund.

Monitor i retssag

Et søgsmål imod Monitor, det norske antifascistiske tidsskrift, endte med forlig i september. Monitor var sagsøgt af Waffen SS-veteranen Arne Borgir, som mente sig ærekrænket efter at være blevet omtalt i en artikel om de norske ”gammelnazister” der fremdeles er aktive. Da retssagen startede, havde Borgir allerede frafaldt dele af sit søgsmål, og sagen endte hurtigt i forlig.

Monitor skal ikke betale erstatning eller mortificere udsagnene om Borgir, men trykke en præcisering i tidsskriftet om, at de ikke har ment, at Borgir er nationalsocialist i dag.

Nyt nazi-hedensk tidsskrift

Den berygtede norske morder og kirkebrænder, Varg ”Greven” Vikernes (28 år), har en lille, men hengiven tilhænger-skare organiseret i den Allgermanske Hedenske Front.

Hedensk Front-grupperne i Danmark og Norge har nu påbegyndt et samarbejde omkring det nye blad ”KulturOrgan Skadinaujo”. Tre numre er indtil nu udkommet i år, og nummer fire er under forberedelse.

Bladet er formelt uafhængig af Hedensk Front, men tilsendes gratis til frontens medlemmer. Ved siden af Vikernes selv finder vi blandt skribenterne Jarle Øvrehus og Vegard Chapman, som udgør den hårde kerne i Norsk Hedensk Front, og Johnny

Lindholm Hansen Mortensen (21 år) fra Hillerød. Sidstnævnte blev sidste sommer dømt for at udbrede racistisk propaganda på internettet.

Den lille danske afdeling af Dansk Hedensk Front har ellers ikke gjort sig meget bemærket, siden den blev oprettet i foråret 1998 (først som Hedensk Front Danmark, derefter som Dansk Hedensk Front).

Blandt aktivisterne finder vi JC (18 år) fra Svendborg og JF fra Århus. Om det nye blad betyder en optrapning af den, indtil nu, udad meget inaktive gruppe får vi at se.

Det går ikke lige godt i alle afdelinger af det internationale nazi-hedenske netværk. Den tyske morder og black metal-musiker Hendrick „Satansmoerder“ Möbus (25 år) er blevet sendt tilbage til Tyskland, efter at han blev arresteret hos den amerikanske nazileder William Pierce den 29. august sidste år.

Da han blev arresteret, søgte Möbus om politisk asyl i USA, men hans ansøgning blev afslået, og Möbus deporteret for brud på sine Visa-betingelser den 29. juli i år. I Tyskland venter 3-5 års fængsel, da der er to år og otte måneder tilbage af hans drabsdom, i tillæg til en senere dom.

I 1993 spillede Möbus i black metal-bandet Absurd.

Sammen med to andre bandmedlemmer deltog han i mordet på en 15-årig sko-

lekammerat. Möbus forsvarede mordet med, at offeret var en "venstreorienteret bøsse" og en "Volksschädling" (folkeskænder), og et billede af hans gravsten blev brugt som cover på en af Absurds kassetter.

Möbus blev prøveløsladt i 1998, men flygtede til USA i december 1999 for at undslippe en ny dom for ulovlig nazi-propaganda. I USA boede Möbus hos medlemmer af Pagan Front og den lille bizarre gruppe The White Order of Thule.

Uoverensstemmelser om penge og pladekontrakter førte til, at Möbus blev overfaldet, og efter eget udsagn, tortureret af et ledende WOT-medlem, Nate "Zorn" Pett (28 år).

Möbus flygtede så videre og søgte tilflugt hos William Pierce.

En arbejdsdeling er opstået mellem Möbus, Pierce og Vikernes.

Vikernes leder den ideologiske organisation Allgermansk Hedensk Front, mens Möbus organiserer black metal-musikere og pladeselskab i sin Pagan Front, og Pierce står for forretningsdriften gennem pladeselskaberne Resistance, Cymophane og Ancestral Research Records (som for nyligt har overtaget Cymophanes pladekontrakter).

Pierce står i spidsen for det nazistiske parti National Alliance i USA, og satter hårdt på at rekruttere ungdom til

partiet gennem Resistance Records. Dette selskab har traditionelt koncentreret sig om nazistisk skinhead-rock, og Pierce har håbet, at hans nye kontakter med Vikernes og Möbus skal udvide det musikalske repertoire, og dermed rekrutteringsbasen.

Black metal er ganske vist en million-industri på verdensbasis, men den nazistiske del af miljøet (kendt som NSBM) er fremdeles forsvindende lille. Bortset fra Vikernes' nu nedlagte Burzum-projekt, har ingen af de nazistiske bands nogen høj status. Alliancen med de mest makabre dele af miljøet kan derfor godt vise sig at være en blindgyde for Pierce.

Italien

For et års tid siden hævdede en tidligere leder for Italiens militære efterretningstjeneste, **Gianadelio Maletti**, at CIA indirekte stod bag hovedparten af den højreorienterede terrorisme i Italien i første halvdel af 70'erne. Den amerikanske efterretningstjeneste skulle have infiltreret nyfascistiske organisationer, der ved politisk vold og terror skulle modvirke at venstrefløjen fik regeringsmagten. De mange attentater mm skulle tilskrives venstrefløjen for at diskriminere den, og fremme forståelsen for en stærk, højreorienteret "lov og orden"-regering. Denne "spændingens strategi" har været omdiskuteret i Italien i årtier, og Malettis interview i dagbladet La Repubblica førte til en genopblussen af diskussionerne. Samtidig arbejder flere undersøgelser med at grave ned i de gamle papirer, og rejse sager mod de formodede sande skyldige. I nummer 63 af Nyhedsbrevet omtalte vi en **Delfo Zorzi**, som formodedt bombemand ved Piazza Fontana-attentatet i 1969. Han er for nylig blevet dømt skyldig heri, og fik en livsvarig fængselsstraf. Det sker der ikke så meget ved, da Zorzi i mellemtiden er flyttet til Japan og er blevet statsborger dér.

Men retssagen mod Zorzi m.fl. har bragt mange nye oplysninger om "spændingens strategi", så derfor vil vi i næste nummer bringe en artikel om retssagen mm.

GILLON-sagen

Den tidligere israelske efterretningsschef Carmi Gillon er nu tiltrådt som ambassadør i Danmark.

Han blev kendt og omdiskuteret, da han efter sin udnævnelse, men før sin tiltræden, i et interview fortalte, at han som chef havde ladet tjenesten benytte "moderat fysisk pres" på mistænkte palæstinensere.

Denne indrømmelse af at have brugt tortur vakte selvfølgelig stor opstandelse.

Blandt andet anmeldte Søren Søndergaard og syv torturofre fra andre lande den kommende ambassadør til politiet i henhold til FN's Torturkonvention.

Efter et vink med en vognstang fra udenrigsministeren og justitsministeren afviste politiet anmeldelsen.

Det tidligere danske medlem af FN's Torturkomité, prof. dr. med. Bent Sørensen udtalte, at "enhver" ifølge konventionen kunne retsforfølges. De havde ganske vist ikke diskuteret diplomater i komitéen, fordi "det er ene og alene af den grund, at vi ikke har haft fantasi til at forestille os, at et land udnævnte en torturbøddel til di-

plommat. Men i forbindelse med Pinochet-sagen diskuterede vi statsoverhoveder, og der stod det jo klart, at de kan retsforfølges. Så kan diplomater også." (Pol. 18.8.01).

Flere af Israels gode venner forsøgte sig i debatten med et hel- eller halvhjertet forsvar. De fik følgende kommentarer:

Det har været en lærerig debat. Vi ved nu, at der er indflydelsesrige og veluddannede mennesker i Danmark, som er parate til at forsvare og begrunde tortur.

Forfatteren Carsten Jensen, Politiken 19.8.2001

Det er som om tortur i visse situationer, begået af bestemte mennesker eller stater, nok bør vises forståelse og være tilladelige. - - -

- - - Det ville være dybt uheldigt for vores udenrigspolitik og for menneskerettighedernes sag, hvis der nu er kræfter her i landet, der nu synes, at tortur under visse omstændigheder er tilladt.

Tidl. justitsminister Ole Espersen
i Pol. 25.8.2001

Optøjerne i Bradford

I det engelske antifascistiske tidsskrift "Searchlight" sidste nummer er temaet optøjerne i Bradford, som fandt sted i juli måned i år. I flere artikler bliver baggrunden til optøjerne redegjort for, og analyseret.

I det følgende bliver hovedpunkterne i Paul Mezaros artikel "Behind the Bradford Riots" ridset op. Paul Mezaro arbejder for Bradford handelskammer.

Mezaro starter med at redegøre for det han delvis mener er baggrunden til at optøjerne fandt sted, Bradfords økonomiske og sociale ruin

Efter afindustrialiseringen i 80'erne – hvor Thatcher-regeringen bl.a. lukkede

skrumpet ind og i stedet for blevet til et problem. De racistiske tendenser i Bradford får dem der ellers ville kunne rette op på den økonomiske ubalance, til at boykotte byen.

Hertil kommer at arbejdsløsheden i Bradford er ufattelig stor. I mange områder er den over 25 %. Folkesundheden er ringe og spædbarnsdødeligheden i Bradford er 50 % større end den er i resten af landet.

Idet Bradford er en fattig by bliver der tildelt en del penge både fra nationale sundhedsprogrammer og fra EU.

Disse penge er paradoksalt nok, også med til at blusse op under den racistiske tendens.

der i sommer kulminerede i optøjerne i Bradford.

Efter en omfattende kampagne sidste år var det tydeligt at nazisterne i og udenfor Bradford vandt terræn.

Det gik særligt godt i nogle bestemte landsbyer udenfor Bradford hvor bl.a. en mislykket skolereform havde skabt endnu større skæl mellem befolkningsgrupperne.

En stor gruppe "hvide" skolebørn blev flyttet til en skole, hvor flertallet af børnene havde indvandrerbaggrund. Dette resulterede i reelle problemer på skolen hvor de to grupper børn var i konflikt med hinanden. BNP fyrede op under konflikten og skabte en stemning af at de hvide børn blev forfulgt og trakasseret.

De brugte slagord som "rights for whites" i en regulær kampagne "stop racial assaults". Lokale aviser gjorde sit til at fyre op under konflikten ved at skrive at det var de hvide børn der var i undertal og mest udsat.

Således fik BNP skruet op, og fordrejet en reel konflikt til sin egen fordel. 1.600 stemmer blev det til i valget sidste år.

Nazisternes næste træk var at annoncere en stor racehætz-demonstration d. 7 juli i år. Valget af dato var ikke tilfældig. Denne dag var en stor festdag, hvor man i byen skulle afslutte den ti dage lange Bradford Festival.

Festivalen som også havde omfattet en pakistansk højtidelighed, "mela" var foregået fredeligt og roligt.

Festen d. 7 juli havde navnet "World in a city" og havde som formål at understrege værdien, mulighederne og mangfoldigheden i den multikulturelle by. Sådan skulle det ikke blive.

Politiet fik kommunen til at aflyse festen nærmest uden varsel. Med nazisternes forventede demonstration, mente de ikke, at de var i stand til at garantere ro og orden på dagen.

Mezaro beskriver beslutningen om at aflyse arrangementet som katastrofal.

kulminere på stribe i det nordlige England – har man i Bradford ikke haft held med at etablere andre måder at sikre økonomien på.

Det har man gjort en del andre steder, som også er ramt af post-industrialiseringen.

Dette skyldes, ifølge Mezaro, dels lem-fældig kommunal ledelse, dels indtrykket af Bradford som et sted hvor racismen trives. Dette mener han, får entreprenører, investorer og andre som ville have brugt byen til at investere, arbejde og bo i, til at holde sig væk.

Således er byen fanget i en spiral med lav indtjening, lav købekraft og store sociale problemer.

Den sociale og økonomiske situation har gjort at det potentiale, som immigrantarbejderne egentlig udgør, er

Beboerne i de af byens områder med få indvandrere, skaber en stemning der hedder at pakistanerne "får alle pengene".

Dette tror man på uanset om det er rigtigt eller ej, siger Mezaros, ligesom man tror på at politiet ser igennem fingre med "Asian drugdealers".

I et samfund som dette, som er socialt og økonomisk kørt helt i sæk er der grobund for nazisme, mener Mezaro. Forklaringerne på at tilstanden er som den er, bliver farvet af racistiske holdninger og dermed er vejen banet for partier som BNP (British National Party).

Efter at have ridset det han mener er baggrunden for optøjerne op, overgår Mezaro til at beskrive de hændelser

Nazisterne havde blot ved at give sig til kende fået en stor sejr bragt i hus. De hader fester som den der var forestående, og de fik den stoppet.

Der var stor uenighed i byrådet den torsdag før festen hvor beslutningen blev taget.

Ikke desto mindre blev festen aflyst. Borgmesteren blev gjort til grin og beslutningen opfattet som fej og latterlig.

Den 7. juli kom og ANL (Den Antinazistiske Liga) havde arrangeret et protestmøde som svar på beslutningen om at festen blev aflyst.

Andre foreninger, bl.a. fagforeninger, deltog i det multietniske møde, som foregik fredeligt i flere timer hvor mange mennesker lyttede til taler.

På et tidspunkt bliver en kendt nazist og oprørsmager set blandt folkemaserne, i gang med at skabe uro.

På trods af at politiet bliver gjort opmærksom på hans tilstedeværelse, og på hvad den kan have af konsekvenser, lader de ham være.

Attituden hos politiet var i følge Mezaro, tydelig nok den, at det var ANL der var problemet, og ikke de nazistiske hooligans der begyndte at gå fra pub til pub i løbet af eftermiddagen, og piskede en stemning op.

Klokken halv fem om eftermiddagen var nazisterne holdt op med at holde sig i baggrunden. De råbte nazistiske slagord og kastede om sig med sviniske udtalelser. Og så begyndte slåskampen.

Eksempler på politiets indblanding talte for sig selv. En kendt nazist som slog en ung pakistaners hoved i gaden gentagne gange, blev ikke arresteret.

Tværtimod, da han overfaldt de andre unge der prøvede at hjælpe deres ven, fik han politibeskyttelse.

Han blev stadig ikke arresteret, blot sammen med sin følgesvende, eskorteret til den nærmeste pub hvor det kunne fortsætte sin raid.

I en time efter disse hændelser begyndte politiet hårdt og til tider meget brutalt, med at tvinge folk væk fra den indre del af byen. En hel nats optøjer var begyndt.

Det viste sig senere, at politiet havde haft kendskab til at British National

While they
**SMASH OUR
PUBS**
we must
**BOYCOTT
THEIR
SHOPS**

It's the only way to
make the Asian
community bring their
young thugs under
control, and restore
peace to our Oldham

P&P BNP Election Agent Mick Treacy, PO Box 507, Oldham, OL4 2BL www.bnp.org.uk

Propaganda-opslag fra British National Party

Party, BNP, havde holdt et møde med over 100 deltagere aftenen før optøjerne det vil sige den 6 juli.

Dette havde man ikke reageret på. Optøjerne gav nazisterne en stor sejr. Antinazisterne blev i mange områder betragtet som dem der havde startet optøjerne og indvandrerens image som kriminelle slagsbrødre blev bekræftet.

Hvad er så lektionen? spørger Mezaro. Fagforeninger og andre i den antiracistiske bevægelse er nødt til at arbejde med de sociale spørgsmål der skal løses.

De mennesker, som nazisterne får med sig, er nogen uden indflydelse i hverdagen. De synes ikke deres interesser

bliver varetaget og de bliver ikke hørt. Og det har de ret i.

Derfor, mener Mezaro er det her det store slag skal slås. Folk kan ikke leve af taler om enighed, men der skal tages konkret hånd om problemerne.

Derudover skal det slås fast overfor alle indbyggere i Bradford at, lige meget hvor dårlig situationen ser ud til at være har nazisterne ikke noget som helst at tilbyde eller foreslå, der kan gøre situationen bedre.

Endelig, siger Mezaro, skal alle nazister af enhver slags holde sig væk fra Bradford. Jeres tilstedeværelse er ikke ønsket!

„Og således vendte trolchanden atter tilbage fra mørket for at tage kampen op med sin lærling.“

Tegning: Jakob Strid